

Pagten og Gud som ser

Først vil jeg forklare, hvad den gamle pagt var, da det vil tydeliggøre den nåde, vi lever under ved den nye pagt.

En pagt blev indgået, når 2 parter gensidigt indgik en række forpligtelser overfor hinanden. Enhver pagt blev lavet for at etablere et venskabeligt forhold mellem de 2 parter. Det var et forpligtende og ubrydeligt samhørighedsforhold.

I det Gamle Testamente blev der indgået pagter mellem Gud og mennesket samt mennesker imellem. For at forstå betydningen af en pagt kan vi kigge på pagten mellem David og Kong Sauls søn, Jonathan. Selvom Saul stræbte David efter livet, så var Jonathan meget hengiven til David og de to indgik en pagt om at passe på hinandens hus. Jonathan mister livet, da han kæmper sammen med Kong Saul. Efter Jonathans død, får hans søn plads ved Davids bord, da David bliver konge. Senere kom der hungersnød i landet, som varede i 3 år. David søgte Herrens ansigt og Herren siger, at der hviler blodskyld på Saul, fordi han dræbte gibeonitterne. Israelitterne og gibeonitterne havde indgået en pagt, som Saul brød, da han dræbte dem. Det ses her, med hvor stor alvor Gud tager en pagt - også selv om den er lavet mellem mennesker. For at opnå soning med gibeonitterne skulle David udlevere syv af Sauls efterkommere, der skulle henrettes. Men David skånede Jonatans søn på grund af den pagt, som David og Jonatan havde aflagt hinanden ved Herren. Efterfølgende velsignede Gud atter landet. (1. Sam. 18;3, 20;16, 23;18, 2. Sam. 4;4, 21;8-9)

Her bliver det tydeligt, at en pagt er en bindende aftale mellem 2 parter - her David og Jonatan. En aftale som varer i slægt efter slægt.

Gud lavede en pagt med Abraham efter, at han havde været villig til at ofre Isak. Gud sørgede for, at en vædder blev ofret - og ikke Isak. Abraham gav stedet navnet: "Herren ser" - som er et af Guds pagtsnavne. Dér, hvor ofringen af vædderen fandt sted, er det

samme sted, hvor Gud senere ofrede sin enbårne søn - nemlig Golgata.

Gud lavede efterfølgende en pagt med Abraham, fordi han havde været villig til at ofre sin søn. Gud ville velsigne ham og gøre hans efterkommere talrige - og alle jordens folk skal velsigne sig i hans afkom. Denne pagt blev lavet, fordi Abraham adlød Gud. Altså: fordi Abraham adlød, vil Gud sørger for Ham og hans efterkommere (1. Mos. 22;13-18). Det var den gamle pagt, mennesker adlød, Gud var der for dem og var med dem, men Jesus blev formidler af en bedre pagt, der er lovfæstet ved bedre løfter. (Hebr. 7)

Den nye pagt er anderledes end den gamle pagt, det kan vi læse om i Hebr. 8;8 og Jeremias profeterer om en ny pagt i kap. 31;31:

»Der skal komme dage, siger Herren, da jeg opretter en ny pagt med Israels hus og med Judas hus, en pagt, der ikke er som den, jeg sluttede med deres fædre, den dag jeg tog dem ved hånden og førte dem ud af Egypten. De blev ikke i min pagt, derfor lod jeg hånt om dem, siger Herren. Men sådan er den pagt, jeg vil slutte med Israels hus, når de dage kommer, siger Herren: Jeg lægger mine love i deres indre og skriver dem i deres hjerte. Jeg vil være deres Gud, og de skal være mit folk. Ingen skal længere belære sin landsmand og sin broder og sige: »Kend Herren!« For alle kender mig, fra den mindste til den største. Jeg tilgiver deres uret og husker ikke længere på deres synd.«

I den nye og bedre pagt er vores del ændret. Gud har ikke ændret sig, Han vil stadig velsigne os og gøre vore efterkommere talrige, men vi skal ikke være lydige for at dette sker. Jesus gav os en bedre pagt, fordi Gud er den, som ser os, som kender os og møder de behov vi har - på trods af hvem vi er. Han er den Gud, som Paulus skriver om, der er med os - og Han er den Gud, som ikke sparede sin egen søn, men gav Ham hen for os alle, Han, som med Kristus vil skænke os alt (Rom. 8;32). Vores del af pagten består i, at vi skal tro på Kristus og tage imod Ham som vores frelser.

Gud er den, der ser, og Han er den, som giver – dét er Han for dig, fordi Jesus Kristus var lydige indtil døden for dig. Vi skal ikke være lydige som en del af pagten, som det var tilfældet i den gamle

pagt. Hvis vi ser på dét, som Gud siger om den nye pagt, så kan vi se, at alt sker ved Hans hånd, det er Ham, der gør værket.

Gud er din forsørger, Han ser dig og Han giver til dig, fordi Jesus døde - Han hjælper og velsigner dig ikke på grund af dine gerninger; men på grund af Jesus Kristus og Hans gerninger.

Jeg beder om, at vi må forstå i vores hjerte, at Gud er den, Han siger, Han er - at Han er den, der ser os og som sørger for os. At Han kan være det for os, fordi Jesus døde.

Dette er den nye pagt.

Kærlig hilsen Stephanie Dyreholt